

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010263
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1619010263.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márii Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného G. V., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratorky Malacky proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Malacky z 07.04.2021 sp. zn. 1T/56/2019, na verejnom zasadnutí konanom 08. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky z 07.04.2021, sp. zn. 1T/56/2019 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 s poukazom na ustanovenie § 285 písm. c/ Tr. por. sa obžalovaný

G. V., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom: P. č. XXX/X, XXX XX U.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 15.05.2019, č.k. 1 Pv 265/16/1106 - 73 pre skutok právne posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v presne nezistenom čase od dňa 16.04.2016 do 13,00 hod. dňa 21.04.2016 v U. na T. ul. č. 6 vykonal krádež vlámaním do nebytových priestorov rodinného domu, slúžiacich ako sklad vecí, kam sa dostal prejdením cez zadnú časť neoploteného dvora, kde vykopol uzamknuté vstupné drevené dvere, poškodil železnú zárubňu v oblasti zámku, cez ktoré sa dostal do vnútorných priestorov a z miestnosti domu odcudzil 1 ks. dvojpostel v hodnote 200 ,- €, 2 ks. pneumatík T. na vozidlo I. G. v hodnote 232 ,- € a konferenčný stolík s policou v hodnote 50 ,- €, čím poškodenej majiteľke nehnuteľnosti F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., T. XXXX/X spôsobil škodu krádežou vo výške 482 ,- €,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú F. E., narodenú XX. H. XXXX v I., K., trvale bytom ul. T. XXXX/X, XXX XX U., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Malacky z 07.04.2021, sp. zn. 1T/56/2019 bol obžalovaný G. V. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 14. mája 2019, sp. zn. 1Pv 265/16/1106 - 73, ktorý mu kládol za vinu spáchanie zločinu

krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe že,

v presne nezistenom čase od dňa 16.04.2016 do 13,00 hod. dňa 21.04.2016 v U. na T. ul. č. 6 vykonal krádež vlámaním do nebytových priestorov rodinného domu, slúžiacich ako sklad vecí, kam sa dostal prejdením cez zadnú časť neoploteného dvora, kde vykopol uzamknuté vstupné drevené dvere, poškodil železnú zárubňu v oblasti zámku, cez ktoré sa dostal do vnútorných priestorov a z miestnosti domu odcudzil 1 ks. dvojpostel v hodnote 200 ,- €, 2 ks. pneumatík T. na vozidlo I. G. v hodnote 232 ,- € a konferenčný stolík s policou v hodnote 50 ,- €, čím poškodenej majiteľke nehnuteľnosti F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., T. XXXX/X spôsobil škodu krádežou vo výške 482 ,- €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkázal poškodenú F. E., narodenú XX. H. XXXX v I., K., trvale bytom ul. T. XXXX/X, XXX XX U., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky, a to priamo do zápisnice po vyhlásení rozsudku (č.l. 239), ktoré odvolanie písomne odôvodnil podaním doručeným Okresnému súdu Malacky 25.06.2021 (č.l. 248 - 253). V písomných dôvodoch uviedol, že okresný súd primárne založil svoje úvahy na skutočnosti, že ku skutku krádeže malo dôjsť v širšom časovom rozmedzí a teda z tohto dôvodu sa skutku mohli dopustiť aj iné osoby ako obžalovaný. Takisto oprel tieto úvahy o výpoveď svedka I. O., ktorý údajne nevidel obžalovaného vynášať odcudzené veci z predmetnej nehnuteľnosti. V tejto súvislosti prokurátor uviedol, že súd sa nedostatočne vysporiadal s tvrdením tohto svedka, ktorý v prípravnom konaní uviedol, že tam boli jediné zamknuté dvere, zdalo sa mu že sú drevené, tie obžalovaný vykopol a išiel sa pozrieť dovnútra. Súd teda nedostatočne venoval pozornosť práve skutočnosti, že to bol práve obžalovaný, ktorý mal neoprávnene, násilím vniknúť do nehnuteľnosti, ktorá bola dovtedy uzamknutá a uzatvorená.

Je zrejmé, že obžalovaný sa na danom mieste vo vnútri nehnuteľnosti nachádzal, pričom jeho prítomnosť je potvrdená analýzou DNA zo zaisteného cigaretového ohorku, pričom obžalovaný sa pod tlakom uvedeného dôkazu priznal k tomu, že do uvedenej nehnuteľnosti vošiel. Vstup do tejto nehnuteľnosti je však v príkrom rozpore s verziami obžalovaného a svedka I. O. o tom, z akého dôvodu prišli na dané miesto, teda z dôvodu hľadania a obhliadky údajného podzemného tunela. Na tento účel nebolo v žiadnom prípade vstupovať do uzamknutej nehnuteľnosti. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný priznáva len tú časť konania, ktorá je preukázaná nezvratnými dôkazmi, no popiera odcudzenie vecí. Treba však prihliadnuť na skutočnosť, že odsúdenie páchatel'a je možné aj na základe nepriamych dôkazov, ktoré v súhrne zakladajú dôvodné podozrenie, že sa skutku dopustil obžalovaný. Verzia o tom, že obžalovaný vošiel do cudzej nehnuteľnosti „len tak“, je krajne nepravdepodobná, zatiaľ čo verzia o tom, že do nehnuteľnosti vstúpil za účelom zistenia, či sa v nej nenachádza niečo vhodné na odcudzenia, je oveľa pravdepodobnejšia.

Pri požiadavke súdu na zabezpečenie priamych dôkazov o tom, že páchatel' skutočne veci odniesol, teda že bol pri tejto činnosti niekým spozorovaný alebo že boli uvedené veci zaistené a nájdené, prípadne aspoň bolo zistené, že ich páchatel' niekomu ponúkal na predaj, vyparalyzovalo možnosť stíhať takmer všetky krádeže na podklade analýzy DNA a potvrdenie prítomnosti páchatel'a na mieste krádeže, pretože len v minimálnom množstve prípadov sa reálne podarí vypátrať odcudzené veci, prípadne zabezpečiť priameho svedka, ktorý videl páchatel'a pri čine. Práve zabezpečenie dôkazu o prítomnosti obžalovaného na mieste skutku a neexistencie dôkazu o prítomnosti inej osoby je zabezpečený dôkaz, že táto osoba sa dopustila tejto trestnej činnosti.

Prokurátor poukázal na fakt, že svedok I. O. je priateľom a známym obžalovaného G. V., s ktorým aj prišiel na miesto činu, pričom zároveň nie je vylúčené, že uvádza také skutočnosti, aby neuviedol svoju vlastnú osobu do nebezpečenstva trestného stíhania, pretože akákoľvek zmienka o tom, že vedel, že obžalovaný G. V. sa skutku dopustil, by ho zároveň uvrhla do podozrenia ako možného spolupáchatel'a. Tvrdenie svedka O. o tom, že nevidel nič vynášať obžalovaného V. z nehnuteľnosti, je motivované primárne vyhnutím sa jeho vlastnej trestnej zodpovednosti za uvedený skutok. Zároveň poukázal na skutočnosť, že aj v prípade, že by obžalovaný neodcudzil všetky veci z nehnuteľnosti tak, ako to uvádza

skutková veta z obžaloby, samotné vlámanie do nehnuteľnosti a jej sprístupnenie tretím osobám ho robí v zmysle konštantnej judikatúry zodpovedným za zmiznutie vecí, ktoré by eventuálne z danej nehnuteľnosti zmizli po jeho odchode, ak to bol práve on kto uvedenú nehnuteľnosť otvoril a ponechal voľnú a nezabezpečenú pre prístup ďalších osôb.

V ďalšom poukázal na nesprávne právne posúdenie skutku, keď súd vyhodnotil, že v predmetnom prípade nejde o nebytový priestor v zmysle § 218 ods. 2 Tr. zák. Objektom ochrany trestného činu podľa § 218 Tr. zák. je ochrana majetkových práv vlastníkov nehnuteľnosti za tých okolností, ak ide o nehnuteľnosti, ktoré nie sú obývané a teda nie je možné aplikovať § 194 Tr. zák. Ide o ustanovenie, ktoré dopĺňa ochranu podľa § 194 Tr. zák. a je ochranou nielen domovej slobody ale aj majetkových práv. Poukázal na skutočnosť že trestný poriadok neobsahuje legálnu definíciu pojmu „nebytový priestor“, pričom definície z iných právnych predpisov nemôžu byť záväzné aj pre trestný zákon. Definície v iných právnych predpisoch sa používajú samostatne, oddelene od definícií a pojmov uvedených v Trestnom zákone a to aj v prípade, že ide o pojem gramaticky totožný.

Podľa názoru prokurátora úmyslom zákonodarcu bolo, aby § 218 Tr. zák. boli chránené všetky priestory neslúžiace na bývanie, t.j. tie, ktoré nespĺňajú podmienky na ochranu podľa § 194 Tr. zák. Toto možno vyvodíť aj z rozdelenia uvedeného trestného činu podľa § 218 Tr. zák. do dvoch základných skutkových podstát, kde ods. 1 ako prísnejšie trestný čin postihuje obsadenie a užívanie domu alebo bytu, teda dlhodobejší zásah do majetkových práv. Menej závažná forma konania páchatel'a, t.j. vniknutie do nehnuteľnosti ako krátkodobejší zásah do majetkových práv je postihovaný miernejšie. Podľa názoru prokurátora by mal ods. 2 uvedeného paragrafu chrániť všetky nehnuteľnosti, ktoré nie sú určené na bývanie a teda pri ktorých nie je možná ich ochrana cez § 194 Tr. zák. Prokurátor zastáva názor, že obsadenie domu alebo bytu ako závažnejšie protispoločenské konanie má byť postihované podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., pričom vniknutie do týchto nehnuteľností, ak nie sú určené na bývanie, má byť postihované ako miernejšie protispoločenské konanie podľa § 218 ods. 2 Tr. zák. Výklad okresného súdu zakladá nebezpečný precedens beztrestnosti páchatel'ov v prípade vniknutia do domov a bytov, ak sú dočasne neobývané a ak sa nepodarí preukázať, že niečo títo páchatelia odcudzili. Takýto výklad zákona popiera jeho základný účel chrániť majetkové práva osôb bez ohľadu na formu a druh vlastníctva, ako je to uvedené v čl. 20 ods. 1 Ústavy SR o tom, že „Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.“

Záverom prokurátor konštatoval, že aj keby malo dôjsť k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, nie je možné aplikovať § 285 písm. a/ Tr. por., pretože súd nijakým spôsobom nepreukázal, že ku skutku t.j. ku krádeži vecí nedošlo. Za týchto okolností by bolo možné vydať maximálne rozhodnutie podľa § 285 písm. c/ Tr. por., že sa skutku nedopustil obžalovaný, pretože aj keby bola vypustená časť § 218 ods. 2 Tr. zák. z konania obžalovaného, tento je stále stíhaný aj za uvedenú krádež, ktorá sa mala podľa dokazovania stať a teda nemožno na túto časť skutku aplikovať uvedený dôvod oslobodenia spod obžaloby. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Samosudca okresného súdu v súlade s ustanovením § 314 Tr. por. doručil rovnopis odvolania obžalovanému, ktorý sa písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava uviedla, že sa pridrižiava písomne odôvodneného odvolania okresného prokurátora a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu predložila písomnú formu vyjadrenia a navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný G. V. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava prednesu svojej obhajkyne.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa

prítom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil prítom, že odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy, v záujme zistenia skutkového stavu veci, a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania uvedených v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. V odôvodnení rozsudku v súlade s § 168 Tr. por. stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovvej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd takmer v celom rozsahu osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje, a to až na nasledovné zistenia.

Ak prokurátor vytyka súdu prvého stupňa chybné hodnotenie dôkazov, tak odvolací súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t.j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom.

Podstata žalovanej trestnej činnosti podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 14.05.2019 č.k. 1 Pv 265/16/1106 - 73 doručenej Okresnému súdu Malacky 15.05.2019 (č.l. 125-128) mala spočívať v tom, že obžalovaný G. V. v dňoch od 16.04.2016 do 21.04.2016 mal vykopnúť uzamknuté drevené dvere rodinného domu v U. na T. č. 6, a mal vniknúť do týchto neobývaných priestorov a odcudziť z neho dvojpostel, pneumatiky a konferenčný stolík.

Samosudca okresného súdu vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného G. V., vypočul svedka I. O., prečítal výpoveď poškodenej F. E., prečítal znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/6292, vypočul znalkyňu Mjr. T. B. P., oboznámil zápisnicu o obhliadke miesta činu, ako aj fotodokumentáciu a odborné vyjadrenie a ostatný na vec vzťahujúci sa spisový materiál.

Obžalovaný G. V., ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní priznal, že sa nachádzal na uvedenom pozemku, keďže tam nebola žiadna bariéra a bola tam len stará vetracia šachta, kam následne nešiel, pričom jeho kamarát I. O. ho ťahal do inej šopy, do ktorej nešiel ale nahliadol do jedného domu, ktorý bol v minulosti asi obývaný a to z verandy cez okno do kuchyne, pričom na tomto dome bolo všetko pootvárané a bola to len stará ruina. Videl, že to bolo úplne prázdne a nachádzal sa tam len jeden starý šijací stroj. Žiadne veci z domu neodcudzil, o veciach, ktoré boli odcudzené sa dozvedel až na jeho výsluchu na polícii. On sa fyzicky nachádzal v predsieni aj kuchyni, ktoré miestnosti boli akoby spojené. Nevedel sa vyjadriť komu patrí dom, pričom vedel, že ho mali prenajatý ako sklady nejakí Vietnamci. Vo vzťahu k nájdenému špaku sa vyjadril tak, že ho tam mohol podhodiť aj I. O.. Dodal ešte, že pomerne často chodieval k I. O., pretože tento býval neďaleko predmetného domu. Uvedený svedok sa mu priznal, že na tento pozemok, na ktorom sa nachádzal predmetný dom, chodieval často. Poprel že by dvere na dome vykopol a trval na tom, že dom bol otvorený, teda dvere boli už otvorené, pravdepodobne boli vypáčené.

Svedok I. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná, pričom o prejednávanej trestnej veci sa dozvedel až od vyšetrovateľa. Ku skutku vypovedal len to, že jedného dňa bol obžalovaný u neho doma, teda v susednom dome vedľa domu poškodenej, pričom mu ukázal na jeho pozemku podzemnú chodbu, čo ho zaujalo a boli zvedaví, či tento pokračuje ďalej. Takto sa dostali k časti hraničiacej so susedným pozemkom, kde bol však tunel prepadnutý. O vstupe do susedného domu vedomosť nemá, v dome nebol a viac si na danú vec nepamätá. Keďže uvedený svedok sa odchýlil v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede z prípravného konania, bola mu táto na návrh prokurátora, prečítaná. Vo svojej výpovedi z prípravného konania totiž svedok uviedol, že keď sa dostali na susedný pozemok, obžalovaného začali zaujímať okolité budovy, taká šopa a až dopredu, kde boli jediné zamknuté dvere, ktoré sa mu zdali že sú drevené a tieto obžalovaný vykopol a následne išiel dovnútra pozrieť sa,

čo je dnu. K otázke, či obžalovaný fajčil, sa vyjadriť nevedel. Taktiež on vošiel dovnútra, následne vyšiel. Vo vnútri sa bol pozrieť, čo tam robí obžalovaný ale nevšimol si v dome žiadne veci a pripadalo mu to prázdne. Spoločne odišli a nevidel že by obžalovaný niečo so sebou zobral. Svoje rozpory vo výpovedi z prípravného konania a hlavného pojednávania vysvetlil tak, že on asi tak v prípravnom konaní nevyzvedal, podľa neho ide o akoby spletené dve výpovede, hoci pred vyšetrovateľom vyzvedal len raz. Dodal, že nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný z tejto predmetnej nehnuteľnosti niekedy inokedy niečo odcudzil, alebo by predával niečo z tejto nehnuteľnosti. Dodal ešte na otázku samosudcu, že oni riešili len tú chodbu, v dome neboli. Zo záverom znaleckého posudku KEÚ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz vyplýva, že biologická stopa zaistená v dome poškodenej vykazuje zhodu s DNA profilom porovnávanej vzorky bukálneho výteru obžalovaného. Zo zápisnice o obhliadke miesta činu je zrejme, že vstupné dvere do domu vykazovali známky poškodenia po páčení. Zámok vo dverách je v uzamykacej polohe vytiahnutý von a je vyhnutý jemne do strany. Na základe takto vykonaných dôkazov súd potom rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti svojho rozsudku. Tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil, keďže nebolo dokázané, že skutok sa stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Aj krajský súd zastáva názor, že z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplývalo nič, čo by spájalo obžalovaného s odcudzením vecí špecifikovaných z daného domu. Treba uviesť, že skutok sa stal ale vykonaným odkazovaním nebolo preukázané, že by ho spáchal obžalovaný. Obhajobné tvrdenia obžalovaného, že z domu neodcudzil žiadne veci, nie sú podporené ani výpoveďou svedka I. O., ktorý jednoznačne vyzvedal, že obžalovaného nevidel nič zobrať z predmetného domu a nemá vedomosť ani o tom, že by obžalovaný reálne z domu niečo odcudzil. Pokiaľ teda prokurátor vo svojom odvolaní tvrdí, že aj v prípade že by obžalovaný neodcudzil veci kladené mu obžalobou za vinu z nehnuteľnosti, samotné vlámanie do nehnuteľnosti a jej sprístupnenie tretím osobám ho robí v zmysle konštantnej judikatúry zodpovedným za zmiznutie vecí, takéto tvrdenie nemá oporu v Trestnom poriadku, navyše, keď vykonaným odkazovaním nebolo ani preukázané, že obžalovaný drevené dvere predmetného domu vykopol, keďže zo zápisnice o obhliadke miesta činu jednoznačne vyplýva, že pri zámku na zárubni sú známky poškodenia po páčení. Dvere teda na predmetnom dome vykopnuté nemohli byť. Odvolací súd pritom dáva do pozornosti, že ku spáchaniu skutku mohlo dôjsť od 16.04.2016, kedy bola poškodená naposledy až do 21.04.2016. Je teda zrejme, že počas uvedenej doby sa okrem obžalovaného mohol dostať do domu ktokoľvek iný a v uvedenom časovom horizonte mohli byť vstupné dvere z rôznych príčin otvorené.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom, súdu prvého stupňa, že vzhľadom na všetky okolnosti prejednávaneho prípadu nemožno bez pochybností dospieť k záveru, že obžalovaný sa do domu poškodenej vlámal, vnikol doň ako do nebytového priestoru a odcudzil odtiaľ veci špecifikované v skutkovej vete obžaloby. Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, ako neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru, podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., treba súhlasiť s názorom samosudcu, že v danom prípade nehnuteľnosť poškodenej nebola nebytovým priestorom, keďže sa jednalo o neobývaný dom, využívaný ako sklad osobných vecí a náradia a teda nemohlo dôjsť ku konaniu obžalovaného kladenému mu obžalobou za vinu. Obžalovaný svojím konaním nenaplnil ani zákonné pojmové znaky uvedené v § 218 ods. 1 Tr. zák., keďže protiprávnym obsadením je akékoľvek vniknutie do domu iného bez právneho dôvodu. Krátkodobý vstup obžalovaného do domu, k čomu fakticky prišlo, nemožno stotožniť so žiadnym z pojmových znakov uvedeného trestného činu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na správne dôvody napadnutého rozsudku s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Na preukázanie viny obžalovaného, musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich sa dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje, všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok ktorý je predmetom trestného stíhania spáchal obžalovaný, ako i pochybnosť o tom, že tento skutok je trestným činom.

Krajský súd napravil pochybenie okresného súdu v časti oslobodenia obžalovaného spod obžaloby v zmysle ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por. a to tak, že obžalovaného oslobodil v zmysle ustanovenia § 285 písm. c/ Tr. por., pretože nebolo dokázané že skutok spáchal obžalovaný.

Ako už bolo vyššie uvedené, výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch., ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok ktorý je predmetom trestného stíhania spáchal obžalovaný. Tieto pochybnosti však aj po vykonaní dôkazov aj ich náležitom zhodnotení naďalej pretrvávajú.

Keďže pochybnosti ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, bolo potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., obžalovaného spod obžaloby oslobodiť preto, lebo nebolo dokázané že skutok spáchal obžalovaný (§ 285 písm. c/ Tr. por.)

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok